

Jag har aldrig haft så starka ambitioner för framtiden och jag har aldrig haft någon klar bild över mitt framtida yrkesliv. Eftersom jag inte riktigt vet vad jag vill göra så var jag länge orolig över att välja fel karriär och rikta in mig på något som jag i slutändan inte skulle tycka om att arbeta med. Men jag tror att det är fel inställning att ha i min situation. Det är väldigt romantiskt att ha en dröm att uppfylla och ett tydligt mål i livet, men det är inte verkligheten för många. Jag tror att det är viktigt att vara försiktig med sina förväntningar för annars kan man lätt bli besviken. Som en person med knappt någon erfarenhet inom arbetslivet så anser jag mig själv vara högst okvalificerad att veta vilket arbete jag skulle tycka om.

Min inställning till arbete nu är att jag borde ta tillvara på de möjligheter jag kan få och bekymra mig över mitt drömjob i efterhand. Det är dummt att tro att det bara finns en karriär som man skulle tycka om eller att det är förutbestämt vilken karriär detta skulle vara. Som student utan arbetslivserfarenhet måste jag lära mig vad jag tycker om och eftersom jag personligen saknar några riktiga preferenser så kan det lätt bli vad jag väljer att göra först.

Jag har fått mycket inspiration från en video av Mike Rowe från TV-serien "Dirty Jobs" där han pratar om hur man inte ska följa sin passion utan istället följa möjligheter (<https://www.youtube.com/watch?v=CVEuPmVAb8o>).

Att 97 % av alla utexaminerade får jobb verkar ju ganska lovande, jag har bara 3 % chans att bli arbetslös om jag tar examen. Men efter att ha gått på KTH i 3 år så inser jag att "ta examen" är ett ganska stort om. Jag har hört många siffror om hur stor andel antagna det är som tar examen och det verkar inte vara fler än hälften. De flesta som hoppar av får så klart också jobb, många hoppar av just för att de har fått jobb, men andelen utan arbete är nog större än den bland utexaminerade.

Något som jag fann intressant var hur få det var som kom i kontakt med sin arbetsgivare på en arbetsmarknadsdag. Jag hade intrycket av att många får kontakter där då det är ett så bra tillfälle att få prata med företag. Men det visar sig i enkätundersökningen att det var lika många som fick kontakt med sin arbetsgivare genom att ladda upp sitt CV på en internetdatabas.

En annan observation är antalet utexaminerade som bedriver forskarstudier, endast 13 %. Jag har fått intrycket av att det läggs stor vikt på forskning under utbildningen så jag var beredd att tro att det var vanligare att studenter forskade efter examen. Jag har själv inga tankar på att forska i framtiden trots många lärares tappra försök att få mig intresserad och många verkar dela min åsikt. Det är säkert i KTHs intresse att anställa forskare för att stärka skolans personal och profil. Men borde kanske inte utbildningen lägga

mer fokus på att förbereda studenterna för arbetslivet där 87 % kommer att hamna, enkätundersökningen visar att många studenter var missnöjda med kontakten med arbetsmarknaden under studietiden.

Jag känner att 3:e årets kurser har varit väl inriktade på just datateknik och att varje kurs har gett mig kunskap som jag känner att jag kommer ha användning av. Jag skulle vilja ta upp kursen Internetprogrammering som jag läste i period 3 och säga att jag tyckte om den, den var vad jag skulle kalla en "ren" programmeringskurs. Den bestod enbart av 6 labbar och ett projekt som alla var rakt på sak och kändes relevanta för utbildningen och arbetslivet.